

Rapport

Datum: 26 november 2007
Rapportnummer: 2007/273

KLACHT

Verzoekster klaagt erover dat het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV):

over de periode 1 september tot 9 oktober 2006 de ZW-uitkering op de verkeerde bankrekening heeft gestort, deze betaling ondanks het tijdige verzoek van verzoekster niet ongedaan heeft gemaakt en nadien de betaling niet alsnog op de juiste bankrekening heeft gestort;

haar sinds 31 december 2006 geen uitkering (100% wegens zwangerschap) meer heeft uitbetaald en stelt dat dit nog wel vier weken gaat duren.

BEOORDELING

I. Bevindingen

1. Verzoekster trad per 1 september 2006 ziek uit dienst nadat haar contract niet werd verlengd. Van de accountant van de ex-werkgever ontving het UWV op dezelfde dag een door de accountant ondertekend formulier waarop hij had ingevuld dat het ziekengeld van verzoekster moest worden overgemaakt naar bankrekening 001, dat op naam stond van haar en haar ex-partner. Op 5 oktober 2006 deelde het UWV schriftelijk aan verzoekster mee dat een voorschot op het ziekengeld zou worden overgemaakt. Het UWV stortte op 9 oktober 2006 op bankrekeningnummer 001 een bedrag van € 1.358,81, waarbij het een betaling betrof over de periode 1 september 2006 tot en met 8 oktober 2006.
2. Uit de overzichten van het Klantencontactcentrum (KCC) van het UWV blijkt dat verzoekster op dezelfde dag, 9 oktober 2006, telefonisch contact met het KCC opnam. Zij sprak met mevrouw J. en gaf aan dat zij haar ZW-uitkering op een andere rekening gestort wilde krijgen, te weten rekeningnummer 002. Dit rekeningnummer staat alleen op haar naam. Het UWV gaf als antwoord dat zij haar verzoek, onder vermelding van haar sofinummer en met een kopie van haar rekeningafschrift en bankpas bijgevoegd, schriftelijk moest indienen. Uit de overzichten bleek niet dat hierover reeds contact was opgenomen.
3. Op 10 oktober 2006 ontving het UWV van verzoekster een brief waarin zij schreef dat zij naar aanleiding van het telefoongesprek van 9 oktober 2006 gelijk haar nieuwe bankrekeningnummer, te weten 002, toestuurde. Ze wilde graag per direct haar uitkering op het nieuwe rekeningnummer ontvangen.
4. Op vrijdag 13 oktober 2006 nam verzoekster wederom telefonisch contact op met het UWV. Uit het overzicht van het KCC blijkt dat verzoekster gesproken had met mevrouw R. Verzoekster wilde haar uitkering op een bankrekening 002 gestort krijgen. Ze zat in een blijf-van-mijn-lijf-huis. Ze verzocht om de zieketewuitkering niet uit te betalen voordat zij haar nieuwe rekeningnummer had doorgegeven. De uitkering bleek inmiddels wel op het

rekeningnummer 001 te zijn gestort. De backoffice werd door het KCC verzocht om verzoekster te informeren over de te volgen stappen.

5. Verzoekster belde op 16 oktober 2006 wederom met het KCC. Ze had dit keer gesproken met mevrouw K. In het verslag van het telefoongesprek werd genoteerd dat verzoekster bleef opmerken dat de betalingen die gedaan waren teruggehaald zouden worden bij haar ex-partner. Zo was haar in het laatste gesprek met het UWV toegezegd. Verzoekster wilde graag weten hoe het nu ging met haar betalingen, welk rekeningnummer gebruikt ging worden en of er al bedragen waren teruggehaald. Verzoekster verkeerde in financiële nood. Het verzoek werd doorgegeven aan de backoffice.

6. Op 17 oktober 2006 nam verzoekster contact op met het KCC en op 18 oktober 2006 nam mevrouw D. namens verzoekster contact op met het KCC. Verzoekster zou de volgende dag, 19 oktober 2006, voor 12.00 uur teruggebeld worden. Op 31 oktober 2006 vroeg verzoekster aan het KCC of de uitkering die per ongeluk naar de rekening van haar ex-partner is overgemaakt inmiddels naar het juiste rekeningnummer was overgemaakt. Op 3 november 2007 belde zij opnieuw. De afdeling ZW nam op 6 november 2006 contact op met verzoekster. Uit de aantekeningen van het UWV blijkt dat was meegedeeld dat het UWV € 261,31 rekeningnummer 002 ging overmaken en het andere bedrag van € 1.358,81 niet omdat deze al weg was voordat het UWV het nieuwe/juiste rekeningnummer had doorgekregen.

7. Op 15 januari 2007 diende verzoekster een klacht in bij de Nationale ombudsman. Verzoekster stelde in haar schrijven onder andere dat zij reeds op 27 september 2006 contact had gehad met mevrouw J. van het UWV. Verzoekster moest van deze medewerkster een kopie van haar bankpas maken en opsturen, dan zou het UWV de betaling nog even achter houden. Twee dagen later belde verzoekster weer met het KCC om te vragen of de stukken binnen waren. Het UWV gaf aan de stukken te hebben ontvangen. Binnen een week zou verzoekster de betaling ontvangen.

Verzoekster gaf op 23 januari 2007 in een telefoongesprek met een medewerker van de Nationale ombudsman aan dat haar ex-werkgever in de laatste maanden van haar dienstverband haar salaris op bankrekeningnummer 002 had gestort, maar dat op haar salarisstrookje nog rekeningnummer 001 stond vermeld.

8. In zijn reactie op de vragen van de Nationale ombudsman stelde het UWV op 23 januari 2007 ten aanzien van het eerste gedeelte van de klacht het volgende:

"...UWV heeft op 1 september 2006 van de accountant van de werkgever van (verzoekster; N.o.) een ondertekend formulier ontvangen waarop de accountant heeft ingevuld dat het ziekingeld van mevrouw (verzoekster; N.o.) moest worden overgemaakt naar bankrekening (001; N.o.). Aangezien dit gegeven expliciet was vermeld op het formulier was er voor UWV geen reden om aan te nemen dat dit nummer niet klopte. Op 5

oktober 2006 is aan (verzoekster; N.o.) schriftelijk meegedeeld dat een voorschot op het ziekgeld zou worden overgemaakt. Op 9 oktober 2006 heeft UWV het bovenvermelde bankrekeningnummer een bedrag van € 1.358,81 overgemaakt.

Op 10 oktober 2006 ontving UWV een brief van mevrouw (verzoekster; N.o.) met daarin het verzoek om haar bankrekeningnummer in de uitkeringsadministratie te wijzigen in (002; N.o.). Aan dit verzoek is eerst op 20 oktober 2006 gevolg gegeven. Op 10 oktober 2006 kon de betaling van de dag ervoor overigens niet meer worden tegengehouden.

Op 26 oktober 2006 ontving UWV een brief van (verzoekster; N.o.) waarin zij aangaf dat het oude bankrekeningnummer op naam stond van haar en haar ex-partner en nog gehandhaafd blijft totdat zij en de ex-partner overeenstemming bereiken over de tegoeden op de betreffende rekening. Tevens verzocht zij UWV om reeds overgemaakte bedragen terug te halen van het oude bankrekeningnummer. Desgevraagd heeft UWV telefonisch aan (verzoekster; N.o.) meegedeeld dat er geen gevolg werd gegeven aan dit verzoek.

De door (verzoekster; N.o.) aangehaalde telefonische contacten met UWV op data gelegen vóór 10 oktober 2006 zijn in de uitkeringsadministratie niet terug te vinden.

UWV stelt zich op het standpunt dat de betaling op het oude rekeningnummer niet onrechtmatig was, aangezien de rekening blijkt de informatie van mevrouw (verzoekster; N.o.) nog op beider naam stond. Ondanks een verzoek daartoe heeft mevrouw (verzoekster; N.o.) niet aangetoond dat zij onmachtig was om bedragen op te nemen van de betreffende rekening.

Op grond hiervan achten wij dit aspect van de klacht ongegrond..."

Ten aanzien van het tweede gedeelte van de klacht merkte het UWV het volgende op:

"...Op 21 december 2006 heeft (verzoekster; N.o.) telefonisch een zwangerschaps- en bevallingsuitkering ingevolge de Wet arbeid en zorg aangevraagd. Naar aanleiding hiervan heeft UWV haar op 27 december 2006 een aanvraagformulier voor een dergelijke uitkering gezonden en is de betaling van het ziekgeld per 31 december 2006 gestaakt. Op 4 januari 2007 heeft de betaling over de periode 11 december 2006 tot en met 31 december 2006 plaatsgevonden.

Op 18 januari 2007 is de eerste betaling van de zwangerschapsuitkering ad € 669,86 overgemaakt. Op 19 januari 2007 is de beschikking gezonden waarmee de uitkering per 29 december 2006 wordt toegekend.

UWV kent een streeftermijn van vier weken waarbinnen de uitkering dient te worden toegekend en betaald. Ofschoon UWV erkent dat een onderbreking van de betaling van twee weken voor een cliënt ongemak met zich meebrengt, stelt zij zich op het standpunt dat de afhandeling van de zwangerschaps- en bevallingsuitkering op grond van zowel de

zelf opgelegde streeftermijn als de termijnen die binnen de Algemene wet bestuursrecht gelden tijdig is geweest.

Op grond hiervan achten wij dit aspect van de klacht ongegrond..."

9. Bij e-mailbericht van 7 maart 2007 gaf het UWV onder andere aan een brief van verzoekster te hebben ontvangen met een ontvangstdatum van 10 oktober 2006. Deze brief zou op 9 oktober 2006 verstuurd moeten zijn aangezien verzoekster verwees naar een telefonisch onderhoud van 9 oktober 2006. In de brief gaf verzoekster aan dat zij gelijk, zoals afgesproken, haar nieuwe bankrekeningnummer zond. Volgens het UWV is er van contacten van vóór 31 oktober 2006 niets gebleken.

Het UWV gaf verder aan dat bij gevallen waarbij de werkgever de aangifte en de loongegevens verzorgt, de informatie die betrekking heeft op het betaaladres opgevraagd wordt bij de (voormalige) werkgever. Indien de werkgever deze informatie niet kan of wil verstrekken, wordt de informatie opgevraagd bij de werknemer.

Daarnaast merkte het UWV het volgende op:

"...Verzekerden die met een ziekmelding bekend worden gemaakt binnen onze administratie worden zo spoedig mogelijk gebeld door een medewerker van UWV om de plausibiliteit van de ziekmelding na te gaan. In dit telefoongesprek wordt het door de werkgever opgegeven rekeningnummer geverifieerd. Bij ontstentenis van een bankrekening wordt verzekerde verzocht om deze informatie alsnog op te sturen.

(...)

Wanneer een rekeningnummer gewijzigd moet worden, dient verzekerde dit schriftelijk aan ons door te geven. Ingeval een dergelijke wijziging telefonisch aan UWV wordt doorgegeven, wordt verzekerde erop gewezen dat de wijziging pas na schriftelijke bevestiging doorgang kan vinden. Indien er sprake blijkt te zijn van omstandigheden waarbij een doorbetaling naar de reeds bekende bankrekening niet gewenst is, kan de betaling voorlopig worden gestaakt. Dit dient echter door de verzekerde expliciet te worden aangegeven..."

10. Het UWV gaf op 31 mei 2006 door middel van een e-mailbericht aan dat uit onderzoek was gebleken dat hij twee pogingen had ondernomen om verzoekster te bellen. Aangezien er geen telefonisch contact tot stand was gekomen, was de controle overgedragen aan de medische dienst. Het bankrekeningnummer kon dus niet telefonisch geverifieerd worden. De registratie van bankrekeningnummers vond middels een memo in het uitkeringssysteem plaats. Aangezien de verificatie niet had plaatsgevonden, kon het UWV geen stukken overleggen.

Over de betaling merkte het UWV nog op dat hij tweemaal had geprobeerd bij verzoekster het banknummer te verifiëren. De uitkering over de periode 9 oktober 2006 tot 15 oktober 2006 had hij alsnog naar het juiste rekeningnummer overgemaakt omdat verzoekster hem op 9 oktober 2006 over de wijziging had geïnformeerd. Het UWV was van mening dat zorgvuldig was gehandeld en bevrijdend was betaald.

Het UWV gaf verder aan dat in tegenstelling tot zijn eerdere standpunt verzoekster inzake het rekeningnummer inderdaad op 9 oktober 2006 had gebeld met het KCC. Vervolgens waren deze over ditzelfde onderwerp telefonische contacten geweest op 13, 16, 17 en 18 oktober 2006.

II. Beoordeling

Ten aanzien van de onderzoeksplicht

11. Verzoekster klaagt erover dat het UWV over de periode 1 september tot 9 oktober 2006 de ZW-uitkering op de verkeerde bankrekening (001) heeft gestort en ondanks haar tijdige verzoek daartoe dit niet ongedaan heeft gemaakt en de betaling van de uitkering niet alsnog op de juiste bankrekening (002) heeft gestort.

12. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Dit betekent onder meer dat bestuursorganen bij betaling aan burgers zich bij de burger zelf dienen te vergewissen of het juiste rekeningnummer wordt gebruikt en niet zonder meer uit kunnen gaan van een in het verleden verkregen rekeningnummer.

13. Het UWV heeft de informatie over het bankrekeningnummer 001 verkregen van de accountant van de ex-werkgever. In reactie op de klacht gaf het UWV aan dat verzekerden die, zoals verzoekster, met een ziekmelding bekend worden gemaakt, binnen de administratie van het UWV zo spoedig mogelijk worden gebeld om de plausibiliteit van de ziekmelding na te gaan. Tevens wordt in dit telefoongesprek het door de werkgever opgegeven rekeningnummer geverifieerd. In het geval van verzoekster is door het UWV tot tweemaal toe tevergeefs getracht telefonisch contact met haar op te nemen, waarna door het UWV - hoewel geen feitelijke verificatie had plaatsgevonden - op 9 oktober 2006 de eerste betaling werd verricht.

Door de eerste betaling van de ZW-uitkering zonder verder nader onderzoek te storten op het rekeningnummer dat door de accountant van de ex-werkgever was verstrekt, handelde het UWV in strijd met de op hem rustende onderzoeksplicht zoals die is vastgesteld in artikel 3:11 van het Burgerlijk Wetboek (BW; zie Achtergrond, onder 1.) alsmede artikel 3:2 Algemene wet bestuursrecht (Awb; zie Achtergrond, onder 2.). Het UWV ging er ten onrechte van uit dat verzoeksters rekeningnummer 001, zoals de accountant van de ex-werkgever had opgegeven, correct was in die zin dat dit het nummer zou zijn waarop

verzoekster de betaling van haar ZW-uitkering wilde ontvangen.

Het UWV kon echter niet volstaan met twee onbeantwoord gebleven telefoontjes en had aan verzoekster bijvoorbeeld een brief moeten sturen met het verzoek aan te geven of het rekeningnummer, zoals bij het UWV bekend, correct was.

De Nationale ombudsman merkt op dat het UWV verzoekster in dit geval ook niet kan verwijten dat zij het UWV niet op de hoogte stelde van het feit dat zij de uitkering niet op rekeningnummer 001 wilde ontvangen. Verzoeksters salaris werd immers door de ex-werkgever in de periode voorafgaand aan haar ZW-uitkering op rekeningnummer 002 gestort. Daarnaast kunnen zich in het maatschappelijk verkeer ieder moment omstandigheden voordoen die leiden tot wijziging in de beschikkingsmacht over giro- en bankrekeningen, zonder dat het UWV daarvan op de hoogte wordt gesteld. Het UWV dient daarom bij de toekenning van een ZW-uitkering bij verzoekster zelf te verifiëren op welk rekeningnummer zij de betaling wil ontvangen.

Tot slot merkt de Nationale ombudsman op dat in de situatie dat het rekeningnummer, zoals deze van de accountant was verkregen, overeenkomt met een bij het UWV zelf bekend rekeningnummer, het UWV niet zonder meer mag uitgaan van de juistheid van dit rekeningnummer. Ook in die situatie dient verificatie bij verzoekster plaats te vinden.

De onderzochte gedraging is op dit punt in zoverre niet behoorlijk.

Voor de Nationale ombudsman geeft bovenstaande aanleiding om in dit rapport een aanbeveling op te nemen. De Nationale ombudsman is van mening dat bij elke aanvraag voor een ZW-uitkering het UWV het rekeningnummer bij de cliënt zelf moet verifiëren. Dat geldt dus ook voor de situatie dat cliënt in het verleden een uitkering heeft genoten.

Ten aanzien van het bevrijdend betaald hebben

14. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

15. Op grond van het bovenstaande moet thans bekeken worden of van het UWV gevergd kan worden dat hij de betaling van de ZW-uitkering nogmaals verricht, ditmaal op het door verzoekster gewenste bankrekeningnummer 002. De Nationale ombudsman overweegt daartoe het volgende. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:114 BW (zie Achtergrond, onder 1.) kan het UWV de betaling voldoen door de uitkering op een rekening ten name van verzoekster te doen bijschrijven, tenzij verzoekster betaling op die rekening heeft uitgesloten. Daarbij dient te worden aangetekend dat een "en/of rekening" ook wordt beschouwd als een rekening ten name van verzoekster. De Nationale ombudsman stelt vast dat het UWV de ZW-uitkering op 9 oktober 2006 stortte op rekeningnummer 001. Dit rekeningnummer stond op dat moment op naam van verzoekster en haar ex-partner. Verzoekster had dit rekeningnummer op dat moment nog niet uitgesloten. Door de betaling

van 9 oktober 2006 is de schuld op de rekeningnummer 001 volledig afgelost en kwam de rekening 'in de plus' te staan. Verzoekster heeft op dezelfde dag, zo blijkt uit de overzichten van het KCC, telefonisch melding gemaakt van het feit dat zij de betaling niet op rekeningnummer 001 wilde ontvangen, maar op rekeningnummer 002. Een dag later, 10 oktober 2006, ontving het UWV het schriftelijk verzoek. Daarmee werd betaling op rekeningnummer 001 vanaf dat moment door verzoekster rechtsgeldig uitgesloten. Hierbij verdient opmerking dat verzoekster geen verwijt treft dat zij de betaling op dit rekeningnummer niet eerder, dat wil zeggen vóór de storting van 9 oktober 2006, heeft uitgesloten. Zij was immers niet op de hoogte van het feit dat de betaling ging geschieden op het door de accountant van haar ex-werkgever opgegeven, en niet door het UWV bij haar geverifieerde, rekeningnummer 001.

De Nationale ombudsman is van mening dat het UWV, hoewel het UWV niet aan zijn onderzoeksplicht voldeed, juridisch gezien wel bevrijdend betaalde door de ZW-uitkering te betalen op een rekeningnummer dat mede op naam van verzoekster stond. Dit rekeningnummer was immers niet rechtsgeldig uitgesloten. Verzoekster is door de betaling in die zin verrijkt dat het tekort op de rekening werd afgelost. De uitkering is daarmee ten gunste van haar gekomen. Niettemin is verzoekster door de handelwijze van het UWV in de situatie gebracht waarin zij het gestorte bedrag niet kon gebruiken ten behoeve van haar levensonderhoud. Voor het ontstaan van deze situatie treft verzoekster géén verwijt. Nu het UWV verificatie van het rekeningnummer achterwege heeft gelaten, had in redelijkheid van het UWV mogen worden verwacht dat het alles in het werk had gesteld om de ontstane situatie voor verzoekster te verzachten of weg te nemen en dat het hiertoe met verzoekster in contact was getreden. Zo zou haar bijvoorbeeld een bedrag kunnen worden verstrekt ter grootte van het op rekening 001 gestorte bedrag, dat eerst behoeft te worden terugbetaald wanneer verzoekster daartoe in redelijkheid in staat moet worden geacht. Een beroep op bevrijdende betaling moet in dit verband als niet juist worden aangemerkt.. Een dergelijk beroep is in strijd met de niet behoorlijk geachte betaling op dat rekeningnummer.

Voor de Nationale ombudsman geeft dit aanleiding om in dit rapport een aanbeveling op te nemen. De Nationale ombudsman is van mening dat het UWV alsnog met verzoekster in contact dient te treden teneinde een zodanige oplossing te bewerkstelligen dat verzoekster alsnog kan beschikken over het bedrag van € 1.358,81.

De onderzochte gedraging is op dit punt in zoverre behoorlijk.

Ten aanzien van de Wazo-uitkering

16. Verzoekster klaagt er voorts over dat het UWV haar sinds 31 december 2006 geen uitkering (100% wegens zwangerschap) meer heeft uitbetaald en stelt dat dit nog wel vier weken gaat duren. Het gaat hier om een zwangerschaps- en bevallingsverlof op grond van de Wet arbeid en zorg.

17. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Het bestuursorgaan dient tenminste binnen de eigen termijnen te beslissen.

18. Verzoekster heeft op 21 december 2006 telefonisch een zwangerschaps- en bevallingsuitkering aangevraagd, waarna het UWV haar de gevraagde formulieren op 27 december 2006 heeft toegezonden. Uit de stukken komt niet naar voren wanneer verzoekster de stukken ingevuld geretourneerd heeft en wanneer deze door het UWV zijn ontvangen. De Nationale ombudsman is van mening dat het UWV, gelet op zijn beleid om binnen vier weken het recht op uitkering vast te stellen en de uitkering uit te betalen, voortvarend heeft gehandeld. Het UWV heeft namelijk op 18 januari 2007 de betaling verricht en op 19 januari 2007 de beslissing genomen. Dit is binnen de gestelde termijn van vier weken en binnen de termijn zoals gesteld in artikel 4:13 Awb (zie Achtergrond, onder 2).

De onderzochte gedraging is op dit punt in zoverre behoorlijk.

CONCLUSIE

De klacht over de onderzochte gedraging van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Zwolle, is

gegrond ten aanzien van:

het niet voldoende controleren van de juistheid van het door de accountant van de werkgever opgegeven rekeningnummer van verzoekster, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving;

het beroep op het bevrijdend betaald hebben van de ZW-uitkering, wegens schending van het redelijkheidsvereiste.

niet gegrond ten aanzien van:

het niet tijdig betalen van de Wazo-uitkering.

AANBEVELING

De Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen wordt in overweging gegeven om:

in die gevallen waarbij telefonisch controle van het rekeningnummer niet volstaat een schriftelijk verzoek aan cliënten uit te doen om aan te geven c.q. te verifiëren op welk rekeningnummer de ZW-uitkering gestort dient te worden;

een zodanige oplossing te bewerkstellingen waardoor verzoekster alsnog kan beschikken over het bedrag van € 1.358,81.

Bij brief van 28 maart 2008 liet het UWV de Nationale ombudsman weten de aanbeveling op te volgen

ONDERZOEK

Op 15 januari 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw B. te Renkum, met een klacht over een gedraging van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Zwolle. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Noch het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen noch verzoekster gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 15 januari 2007 gericht aan de Nationale ombudsman.

Reactie UWV op de klacht, gedateerd 23 januari 2007.

Reactie UWV op nadere bevraging, gedateerd 7 maart 2007, met bijlagen w.o.:

ongedateerde brief verzoekster aan het UWV, ontvangstdatum 10 oktober 2006;

uitdraai KCC, gedateerd 6 november 2006.

Reactie UWV op nadere bevraging, gedateerd 31 mei 2006.

Uitdraai KCC ontvangen van het UWV op 7 juni 2006.

Brief verzoekster aan UWV, gedateerd ontvangstdatum 26 oktober 2006.

BEVINDINGEN

Zie onder Beoordeling.

ACHTERGROND

Burgerlijk Wetboek

Artikel 3:11

"Goede trouw van een persoon, vereist voor enig rechtsgevolg, ontbreekt niet alleen indien hij de feiten of het recht, waarop zijn goede trouw betrekking moet hebben, kende, maar ook indien hij ze in de gegeven omstandigheden behoorde te kennen. Onmogelijkheid van onderzoek belet niet dat degene die goede reden tot twijfel had, aangemerkt wordt als iemand die de feiten of het recht behoorde te kennen".

Artikel 6:114

"1. Bestaat in een land waar de betaling moet of mag geschieden ten name van de schuldeiser een rekening, bestemd voor girale betaling, dan kan de schuldenaar de verbintenis voldoen door het verschuldigde bedrag op die rekening te doen bijschrijven, tenzij de schuldeiser betaling op die rekening geldig heeft uitgesloten.

2. In het geval van het vorige lid geschiedt de betaling op het tijdstip waarop de rekening van de schuldeiser wordt gecrediteerd."

Algemeen bestuursrecht

Artikel 3:2

"Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen".

Artikel 4:13

"1. Een beschikking dient te worden gegeven binnen de bij wettelijk voorschrift bepaalde termijn of, bij het ontbreken van zulk een termijn, binnen een redelijke termijn na ontvangst van de aanvraag.

2. De in het eerste lid bedoelde termijn is in ieder geval verstreken wanneer het bestuursorgaan binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag geen beschikking heeft gegeven, noch een kennisgeving als bedoeld in artikel 4:14, derde lid, heeft gedaan."